

Притча про правду

Олег Паламарчук

Колись в якійсь країні, в якомусь місті чи селі жив — Скульптор. Був він досить популярний серед народу, Люди цінували його витвори, милувались ними, вельможі за них щедро платили.

Якось вирішив Скульптор виліпити Адама, першого чоловіка на землі, зачинателя роду людського. Ніхто до того часу за цю справу не брався. "Не годиться першого чоловіка втілювати у глині, треба знайти надзвичайний матеріал", — міркував собі Скульптор. І взявся ліпити із хліба святого.

Не встиг завершити роботу, як до нього вже зайшов перший відвідувач, шанувальник таланту. Це був дідусь із сивим волоссям.

— Я виліпив Адама, зачинателя роду людського! — похвалився скульптор.

— А ти його бачив?

— Ні, — заперечливо похитав головою Скульптор. — Я його душею відчув.

— Не все можна уявити. — сказав старий. — Я тебе познайомлю з тими, хто знав Адама. Це дві сестри: Правда і Неправда. Встань удосвіта, вийди на битий шлях — і зустрінешся з ними.

Скульптор вчинив так, як учив його дідусь. Довго чекати не довелося. Бачить — іде назустріч йому гарна дівчина, вбрана у шовк і золото. Зроду-віку такої краси не бачив.

— О Скульпторе, — мовить вона солодким голосом, — ти створив шедевр, ти створив ідеал Людини! Тебе за це треба по-царськи нагородити і прославити твоє ім'я у віках!

Стало митцеві приємно аж до млості. Коли це чує:

— Не гадай, Скульпторе, що піймав Бога за бороду!

Звідкілясь з'явилася жебрачка. Шмат сірої матерії прикривав її голе, посиніле од холоду тіло, смутну очі світилися джерельною чистотою.

— Ти зіпсував людську працю — хліб. І створив не Адама — зачинателя роду, а себе, своє я. І думав ти лише про славу та гроші.

Скульптор так розсердився, що не стримався, підняв грудку землі і жбурнув у жебрачку.

Мало хто з людей пішов милуватися його витвором. Та Скульптор був самовпевнений і завжди настоював на своєму: "Правда сказала мені, що я створив Адама, першого чоловіка". І невтямки йому було, що жбурнув грудку в саму Правду — голу, сумну і тривожну.

Хіба може бути Правда в золоті і шовку та з улесливою мовою? То лиш Неправда прикривається коштовностями з розрахунку на людську слабкість.